

RAPPORT

Beleidskader MER Bosscherwaarden

Klant: Bosscherwaarden B.V.

Referentie: 9S0250WATRP1902071501

Status: Finale versie/P01.01

Datum: 15 augustus 2018

HASKONINGDHV NEDERLAND B.V.

George Hintzenweg 85
3068 AX ROTTERDAM
Water

Trade register number: 56515154

+31 88 348 90 00 **T**
+31 10 209 44 26 **F**
info@rhdhv.com **E**
royalhaskoningdhv.com **W**

Titel document: Beleidskader MER Bosscherwaarden

Ondertitel: Beleidskader MER Bosscherwaarden
Referentie: 9S0250WATRP1902071501
Status: P01.01/Finale versie
Datum: 15 augustus 2018
Projectnaam: MER Bosscherwaarden
Projectnummer: 9S0250
Auteur(s): Marloes van Ginkel

Opgesteld door: Marloes van Ginkel

Gecontroleerd door: Rob Speets

Datum/Initialen: 15 augustus 2018

Goedgekeurd door: Rob Speets

Datum/Initialen: 15 augustus 2018

Classificatie

Projectgerelateerd

Disclaimer

No part of these specifications/printed matter may be reproduced and/or published by print, photocopy, microfilm or by any other means, without the prior written permission of HaskoningDHV Nederland B.V.; nor may they be used, without such permission, for any purposes other than that for which they were produced. HaskoningDHV Nederland B.V. accepts no responsibility or liability for these specifications/printed matter to any party other than the persons by whom it was commissioned and as concluded under that Appointment. The integrated QHSE management system of HaskoningDHV Nederland B.V. has been certified in accordance with ISO 9001:2015, ISO 14001:2015 and OHSAS 18001:2007.

Inhoud

1	Inleiding	1
2	Bodem en water	1
2.1	Ontgrondingenwet	1
2.2	Nieuwe Omgevingswet	1
2.3	Waterwet	1
2.4	Besluit Bodemkwaliteit	2
2.5	Circulaire Herinrichting van Diepe Plassen	4
2.6	Project specifieke invulling van de GBT en de beoordeling door bevoegd gezag	6
2.7	Provinciaal Milieubeleidsplan en Ontgrondingsverondering provincie Utrecht	7
2.8	Kaderrichtlijn water	7
2.9	Beleidslijn grote rivieren	7
2.10	Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren, Stroomgebiedbeheerplan Rijn-Delta	8
2.11	Keur Stichtse Rijnlanden	8
3	Landschap	9
3.1	Besluit bodemkwaliteit	9
3.2	Bestemmingsplan buitengebied Wijk bij Duurstede 2015	9
3.3	Omgevingsvisie Kromme Rijn Gebied	9
3.4	Nota Belvédère	9
3.5	Agenda voor een vitaal platteland en de Provinciale Agenda vitaal platteland	10
3.6	Gebiedskatern rivierengebied Provincie Utrecht	10
3.7	Verdrag van Malta, Wet op de archeologische monumentenzorg, cultuurhistorische atlas	10
3.8	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	11
4	Natuur	12
4.1	Vogel- en habitatrictlijn, Nationaal Natuurnetwerk (EHS), Provinciaal natuurbeleid 2.0, Wet Natuurbescherming (per 1/1/2017)	12
4.2	Akkoord van Utrecht	13
4.3	Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013-2028	13
4.4	Wet Natuurbescherming	13
5	Leefbaarheid	14
5.1	Nota mobiliteit	14
5.2	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)	14
5.3	Wet milieubeheer, Wet geluidhinder, Provinciaal milieubeleidsplan	14

5.4	Geluid	14
5.5	Lucht	15

1 Inleiding

In deze bijlage wordt de relevante wet- en regelgeving en het relevante beleid ten aanzien van baggerberging en zandwinning nader toegelicht. De beschrijving van het relevante beleid vindt plaats per milieuthema, te weten water en bodem, landschap, natuur en leefbaarheid.

2 Bodem en water

2.1 Ontgrondingenwet

De wet bevat een algemeen verbod om zonder vergunning in Nederlandse (water)bodem te ontgronden. Gedeputeerde Staten van de betrokken provincie is bevoegd tot het verlenen, wijzigen en intrekken van vergunningen voor ontgrondingen. De vraag naar grondstoffen en de prijs bepalen of en waar ontgrond gaat worden. De Provincie weegt de effecten van een ontgroning af en beoordeelt of deze mag doorgaan.

Daarnaast wordt onder andere aangegeven welke nadere voorschriften kunnen worden verbonden aan een vergunning voor een ontgroning “ter bescherming van alle bij een ontgroning betrokken belangen” (artikel 3).

2.2 Nieuwe Omgevingswet

Het huidige omgevingsrecht bestaat uit tientallen wetten en honderden regelingen voor ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water. Het omgevingsrecht wordt momenteel samengevoegd in 1 Omgevingswet. De nieuwe Omgevingswet bundelt 26 bestaande wetten voor bouwen, milieu, water, ruimtelijke ordening en natuur en brengt tientallen AMvB 's in vier AMvB 's onder. Op 1 juli 2015 is de wet door de Tweede Kamer vastgesteld. Begin 2016 stemde ook de Eerste Kamer in met het wetsvoorstel. Daarna volgde direct de publicatie in het Staatsblad. In 2017 en 2018 werkt het kabinet verder aan de Nationale Omgevingsvisie. Verder moet er een invoeringswet en een invoeringsbesluit komen. Naar verwachting treedt de Omgevingswet in 2021 in werking.

De Ontgrondingwet is een van de wetten die volledig op gaat in de Omgevingswet. Vergunningplichtig worden alleen die ontgrondingen die de winning van oppervlaktedelfstoffen tot doel hebben. De ontgrondingvergunning zal dan opgaan in een omgevingsvergunning. Het project Bosscherwaarden kan naar verwachting nog onder de huidige wetgeving met betrekking tot omgevingsrecht worden uitgevoerd.

2.3 Waterwet

Algemeen uitgangspunt van het Nederlandse beleid is het voorkomen van verontreinigingen, het standstill-beginsel en het streven naar kwaliteitsverbetering. Dit houdt in dat de milieukwaliteit als gevolg van menselijk handelen niet mag verslechteren. Voor het aspect water, waaronder oppervlaktewater, grondwater en waterbodem, is dit geregeld in de Waterwet. Voor het aspect bodem (landbodem) is de Wet bodembescherming het wettelijke kader. Verder zijn voor de aspecten water en bodem diverse besluiten (AMvB's) en ministeriële regelingen van toepassing, waarbij de twee wetten als wettelijke grondslag dienen. Het plangebied bevindt zich volgens de kaarten van de Waterregeling volledig in het beheersgebied van Rijkswaterstaat, waardoor er sprake is van waterbodem. De Wet bodembescherming is niet relevant voor dit project.

Het winnen van oppervlaktedelfstoffen en het brengen van stoffen in oppervlaktewater, zoals het storten van baggerspecie, zijn in principe vergunningplichtig. Onder de Wtw wordt ook het beheer van de waterbodembodem gereguleerd vanuit het watersysteembeheer, waarbij de waterbodembodem gezien wordt als een integraal onderdeel van het watersysteem. Volgens hoofdstuk 5.3 van de wet wordt voor de beoordeling van waterbodems het begrip gebiedskwaliteit gebruikt. Met het begrip gebiedskwaliteit wordt bedoeld op de gewenste gebruiksfuncties en doelen voor een gebied, die in het kader van een planproces voor het gebied (gebiedsproces) met de betrokkenen worden geformuleerd en vastgelegd in waterplannen. Gebiedskwaliteit voor het watersysteem heeft betrekking op veiligheid, waterkwantiteit en waterkwaliteit.

Gebruiksfuncties en doelen voor watersystemen worden toegekend in water-(beheer)plannen. Door toetsing aan de normen voor de Kaderrichtlijn Water en de gebruiksfuncties bepaalt de waterbeheerder of het watersysteem 'op orde is', ofwel in goede toestand verkeert. Indien dat niet het geval is, bepaalt de waterbeheerder in samenwerking met de betrokken partijen in het gebiedsproces welke factoren hierop van invloed zijn. Op basis daarvan vindt binnen het gebiedsproces een afweging plaats van mogelijke maatregelen op basis van (kosten)effectiviteit en maatschappelijke relevantie. Hierbij worden alle aspecten van het watersysteem in samenhang beschouwd. Indien een watersysteem met betrekking tot de kwaliteitsdoelen niet op orde is voor de kwaliteitsdoelen, worden in het kader van de planvorming de mogelijke oorzaken ervan in beeld gebracht en met een toetsingskader wordt vastgesteld of de waterbodembodem het bereiken van een bepaalde chemische en ecologische kwaliteit, als onderdeel van de totale gebiedskwaliteit, in de weg staat.

2.4 Besluit Bodemkwaliteit

Indien sprake is van nuttig hergebruik van baggerspecie / grond dient te worden gehandeld volgens het Besluit bodemkwaliteit (Bbk). In het Bbk zijn de eisen opgenomen die gesteld worden aan het hergebruik van grond en baggerspecie.

Toetsingskader waterbodems:

- vrij toepasbaar: waterbodembodem waarvan het rekenkundig gemiddelde gehalte van de onderzochte componenten beneden de achtergrondwaarden (AW2000) ligt (afhankelijk van het aantal geanalyseerde parameters mogen enkele parameters wel boven de achtergrondwaarde liggen). Deze grond mag in alle gebieden worden toegepast;
- klasse A: waterbodembodem waarvan het rekenkundig gemiddelde gehalte van de onderzochte componenten boven de maximale waarden achtergrondwaarden (AW2000) maar beneden de maximale waarden klasse A liggen. Deze grond mag worden toegepast in gebieden met een vergelijkbare of slechtere kwaliteit;
- klasse B: waterbodembodem waarvan het rekenkundig gemiddelde gehalte van de onderzochte componenten boven de maximale waarden klasse A ligt maar beneden de interventiewaarden waterbodembodem. Deze grond mag worden toegepast in gebieden met een vergelijkbare of slechtere kwaliteit;
- niet/nooit toepasbaar: waterbodembodem waarvan het rekenkundig gemiddelde gehalte van de onderzochte componenten boven de interventiewaarden waterbodembodem ligt. Deze grond mag conform het Bbk niet worden toegepast en dient te worden afgevoerd.

Zowel grond als baggerspecie (uiterwaardengrond) kunnen worden toegepast in een grootschalige bodemtoepassing (GBT). De criteria waaraan een toepassing moet voldoen om te worden bestempeld als grootschalig zijn:

- een minimaal volume van 5.000 m³;
- een minimale toepassingsdikte van 2 m (2,5 m inclusief leeflaag);
- in geval van wegen en spoorwegen: een minimale toepassingsdikte van 0,5 m;
- een nuttige toepassing in de zin van artikel 35 onder a, c, d of e.

Voor GBT'en geldt geen toetsing aan de kwaliteit van de ontvangende bodem, zoals bij de generieke toetsingskaders. In plaats daarvan gelden emissiewaarden om te voorkomen dat ontoelaatbare uitloging van verontreinigingen naar de onderliggende bodem of het grondwater plaats kan vinden. Voor GBT'en op de landbodem mogen daarnaast de maximale waarden klasse industrie niet overschreden worden. Dit geldt ook wanneer grond in een GBT op de waterbodem wordt toegepast. In baggerspecie mogen in dat geval geen interventiewaarden worden overschreden. De emissiewaarden bestaan uit: emissietoetsingswaarden en maximale emissiewaarden. Indien het rekenkundig gemiddelde gehalte van de onderzochte componenten voldoet aan de emissietoetsingswaarden, dan mag worden aangenomen dat tevens wordt voldaan aan de maximale emissiewaarden. Voldoet het gemiddelde gehalte niet aan de emissietoetsingswaarden, dan dient uitloogonderzoek te worden uitgevoerd om te kunnen toetsen of wordt voldaan aan de maximale emissiewaarden.

De emissiewaarden gelden niet voor het toepassen van baggerspecie (uiterwaardegrond) in een GBT die zich onder het waterniveau bevindt en is gelegen in het beheergebied waar de baggerspecie vandaan komt. Een voorbeeld hiervan is het verondiepen van een diepe plas met een GBT. Gezien de grote impact die een GBT op de omgeving kan hebben, worden de volgende aanvullende eisen aan een GBT gesteld:

- een GBT moet worden afgedekt met een leeflaag van minimaal 0,5 m;
- de kwaliteit van de leeflaag moet geschikt zijn voor de functie van de GBT en moet passen bij de bodemkwaliteit van de omgeving;
- een leeflaag mag ook bestaan uit een laag bouwstoffen. De bouwstoffen moeten in dat geval voldoen aan het toetsingskader voor bouwstoffen;
- de GBT moet blijvend worden beheerd, waarbij de vorm en omvang in stand moeten worden gehouden.

Naast de kwalitatieve eisen aan de toe te passen grond, moeten de beoogde toepassingen ook aangemerkt kunnen worden als nuttig. In artikel 35 van het Bbk zijn de categorieën van toepassingen benoemd die als nuttig kunnen worden aangemerkt. Het gaat volgens het Besluit om de volgende categorieën toepassingen:

1. grond of baggerspecie in bouw- en wegconstructies (o.a. wegen, spoorwegen en geluidswallen);
2. grond of baggerspecie in ophogingen van terreinen op de landbodem met het oog op het verbeteren van de bodemgesteldheid;
3. grond of baggerspecie als afdeklaag voor stortplaatsen en/of saneringslocaties;
4. grond of baggerspecie in ophogingen in waterbouwkundige constructies en voor het
1. verondiepen en dempen van oppervlaktewater met het oog op o.a. hoogwaterbescherming, natuurontwikkeling, KRW-doelstellingen;
5. grond of baggerspecie in aanvullingen, waaronder mede wordt verstaan de herinrichting en stabilisering van voormalige winplaatsen van delfstoffen;
6. verspreiden van baggerspecie over het aangrenzende perceel;
7. verspreiden van baggerspecie in oppervlaktewater;
8. diverse vormen van tijdelijke opslag.

2.5 Circulaire Herinrichting van Diepe Plassen

Het doel van deze circulaire is om het bevoegde gezag en andere betrokken partijen informatie te geven over het verantwoord toepassen van grond en baggerspecie bij de herinrichting van diepe plassen. Daartoe bevatten deze circulaire en de bijbehorende Handreiking voor het herinrichten van diepe plassen (hierna: de Handreiking) een methode waarmee het bevoegde gezag er binnen de geldende regels voor kan zorgen dat bij voorgenomen toepassingen van grond en baggerspecie in diepe plassen, de milieuhygiënische gevolgen voor bodem, grondwater- en oppervlaktewaterlichaam voldoende inzichtelijk zijn en aan de wettelijke eisen beantwoorden. Er is dan sprake van duurzaam bodembeheer. Deze methode kan het bevoegde gezag hanteren in de periode totdat het Bbk en de Regeling bodemkwaliteit zijn aangepast. Om grond en baggerspecie op grond van het Bbk te mogen toepassen bij het herinrichten van een diepe plas moet worden voldaan aan elk van de volgende drie voorwaarden:

1. De toepassing moet functioneel zijn (artikel 5 Bbk). Het Bbk is alleen van toepassing als de toepassing functioneel is. Een toepassing is alleen functioneel indien aan de volgende criteria is voldaan:
 - bij het toepassen van afvalstoffen moet er sprake zijn van nuttige toepassing zoals bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet milieubeheer;
 - er mag niet meer materiaal worden toegepast dan volgens gangbare maatstaven nodig is voor het functioneren van de toepassing;
 - de toepassing moet volgens gangbare maatstaven nodig zijn op de plaats waar deze plaatsvindt of onder de omstandigheden waarin deze plaatsvindt.
2. Het moet gaan om een toepassing die in artikel 35 van het Bbk is genoemd. Bij het brengen van grond of baggerspecie in diepe plassen kan het bijvoorbeeld gaan om één van de volgende toepassingen:
 - ophogingen in waterbouwkundige constructies en verondiepen en dempen van een oppervlaktewaterlichaam met het oog op de hoogwaterbescherming, de doelstellingen van artikel 4 van de Kaderrichtlijn water, de bevordering van de natuurwaarden en de vlotte en veilige afwikkeling van de scheepvaart (artikel 35, onder d, Bbk);
 - aanvullingen, waaronder mede wordt verstaan de herinrichting en stabilisering van voormalige winplaatsen voor delfstoffen, of met het oog op onderhoud en herstel (artikel 35, onder e, Bbk).
3. De grond en baggerspecie moet voldoen aan de kwaliteitseisen van het Bbk. Het toetsingskader bepaalt de eisen die gelden. Er zijn drie toetsingskaders mogelijk:
 - Het generieke toetsingskader voor algemene toepassingen;
 - Het gebied specifieke toetsingskader voor de algemene toepassing;
 - Het toetsingskader voor grootschalige toepassingen.

Tevens moet worden voldaan aan de zorgplicht van artikel 7 van het Bbk. De Handreiking bevat aanvullende informatie voor het bevoegd gezag over het toepassen van grond en baggerspecie bij het herinrichten van diepe plassen die van belang is voor de beoordeling of de toepassing voldoet aan de zorgplicht.

De waterbeheerder kan ervoor kiezen om voor een diepe plas gebied specifiek beleid te maken volgens de Nota bodembeheer. Op basis van een locatie specifieke beoordeling kan hiermee een toetsingskader worden opgesteld dat meer recht doet aan de lokale omstandigheden. Vergeleken met de mogelijkheden binnen het generieke toetsingskader biedt dat een verantwoorde verruiming of beperking van de mogelijkheden om grond of baggerspecie toe te passen in een diepe plas. Op die wijze kan het bevoegd gezag bijvoorbeeld besluiten om de toepassing van grond die voldoet aan de maximale waarden kwaliteitsklasse industrie én de maximale waarden kwaliteitsklasse B, en baggerspecie die voldoet aan de maximale waarden kwaliteitsklasse B, toe te staan in een vrij liggende diepe plas. Er is dan sprake van een verruiming van de mogelijkheden die het generieke toetsingskader biedt. Het bevoegd gezag kan

echter ook maximale waarden vaststellen die lager zijn dan de waarden van het generieke toetsingskader. In dat geval is er sprake van een beperking van de mogelijkheden om grond en baggerspecie toe te passen in een diepe plas.

De juridische basis voor het gebied specifieke beleid is artikel 45 van het Bbk. Dat artikel biedt de mogelijkheid om met betrekking tot Rijkswateren en regionale wateren voor een aangewezen bodembeheergebied lokale maximale waarden vast te stellen.

In dit besluit, in de praktijk 'nota bodembeheer' genoemd, kan de Minister van Infrastructuur en Milieu of het algemeen bestuur van een waterschap onder meer het volgende vastleggen:

- maximale waarden waaraan de toe te passen grond of baggerspecie in een diepe plas in een aangewezen gebied moet voldoen;
- afwijkend percentage bodemvreemd materiaal in de toe te passen grond of baggerspecie (afwijkend van artikel 34, tweede en derde lid, van het Besluit bodemkwaliteit maar maximaal twintig gewichtsprocenten);
- type bodemvreemd materiaal dat de grond of baggerspecie wel of niet mag bevatten.

Een besluit als bedoeld in artikel 45 van het Bbk wordt met toepassing van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht voorbereid (zie artikel 49 Bbk). Dat betekent dat belanghebbenden inspraakmogelijkheden hebben en uiteindelijk tegen de vaststelling beroep kunnen aantekenen. Doordat de Minister van Infrastructuur en Milieu of het algemeen bestuur van een waterschap het besluit vaststelt, kan over de vaststelling van de lokale maximale waarden politieke verantwoording worden afgelegd (democratische legitimatie) of rechtsbescherming worden ingeroepen bij de rechter. Het besluit moet voldoen aan de eisen die daaraan worden gesteld in de artikelen 45 en 47 van het Bbk (o.a. motivering van de lokale maximale waarden). De toepassing moet bovendien voldoen aan artikel 52 van dat besluit.

Wat betreft laatstgenoemde artikelen wordt het Bbk zodanig aangepast dat: het onmogelijk wordt gemaakt om in een nota bodembeheer, die betrekking heeft op een diepe plas, lokale maximale waarden voor baggerspecie vast te stellen die liggen boven de interventiewaarden (conform het advies van de Commissie Verheijen); tot deze aanpassing wordt het bevoegd gezag gevraagd geen gebruik te maken van de in artikel 45, tweede lid, van het Bbk geboden mogelijkheid om voor de toepassing van baggerspecie in diepe plassen de lokale maximale waarden boven de interventiewaarden vast te stellen;

- een nota bodembeheer voor een diepe plas hoeft geen bodemkwaliteitskaart te bevatten;
- in een diepe plas mag ook grond of baggerspecie worden toegepast die afkomstig is van buiten het bodembeheergebied.

Classificatie van waterbodem en bodem

De bodemsamenstelling en de mate van bodemvreemde bijmenging wordt geclassificeerd op basis van de NEN5104 en het BRL SIKB 2000 (Tabel 1).

Tabel 1 Classificatie van waterbodem en bodem

Gradatie	Gewichtspercentage	Besluit Bodemkwaliteit	Wet Bodembescherming	Waterwet
Zwak	<5%	<20% bodem volgens Bbk	<50% bodem	Baggerspecie / droge waterbodem
Matig	5-15%			
Sterk	15-50%			
Uiterst	50-80%	>20% geen bodem volgens Bbk	>50% geen bodem volgens Bbk	
Volledig	>80%			

Uit Tabel 1 blijkt dat grond met sterke bodemvreemde bijmenging volgens de Wet Bodembescherming nog als bodem aangemerkt wordt. Bodemlagen met meer dan 50% bodemvreemd materiaal worden niet analytisch onderzocht, omdat het niet als bodem maar als afvalstof wordt beschouwd (geen toetsing volgens Wbb). Daarnaast zijn bodemlagen met meer dan 50% bodemvreemd materiaal chemisch-analytisch niet geschikt voor analyse. De gehanteerde percentages volgens deze classificatienorm sluiten niet aan op het percentage van 20% zoals dat wordt gehanteerd in het Bbk. Globaal komt het er op neer dat grond met maximaal matige bodemvreemde bijmenging (15%) voldoet aan het gehanteerde percentage in het Besluit Bodemkwaliteit. In het Besluit bodemkwaliteit geldt een eis van maximaal 20% bodemvreemde bijmenging. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt in soort bijmenging. Het bevoegd gezag heeft de mogelijkheid de eis aan te scherpen. Daartoe dient in het gebied specifiek kader een nota bodembeheer vastgesteld te worden. In het oppervlaktewaterbeheergebied van Rijkswaterstaat is een dergelijke nota bodembeheer niet vastgesteld.

2.6 Project specifieke invulling van de GBT en de beoordeling door bevoegd gezag

Bij de melding van de voorgenomen toepassing dienen de ingevolge het Bbk vereiste gegevens te worden gevoegd. Het bevoegd gezag beoordeelt op basis daarvan of voldaan wordt aan de hiervoor beschreven drie voorwaarden en de zorgplicht van het Bbk. Voor de beoordeling op nut en functionaliteit, op het voldoen aan de kwaliteitseisen als mede voor het beoordelen van de beheer aspecten is een door de melder over te leggen inrichtingsplan nodig. Dit omvat de onderdelen die in de Handreiking zijn beschreven. In dit inrichtingsplan onderbouwt de initiatiefnemer op welke wijze de voorgenomen toepassing bijdraagt aan de ontwikkeling van de diepe plas. Dat zou kunnen aan de hand van de ontwikkeling die is voorzien in:

- gemeentelijke en provinciale (bestemmings)plannen, structuurvisies en verordeningen (Wet ruimtelijke ordening, Wet milieubeheer etc.);
- regionale waterplannen en beheerplannen (Waterwet);
- natuurbeleidsplannen (Wet natuurbescherming).

In deze documenten zal over het algemeen zijn vastgelegd welke ontwikkeling is voorzien voor diepe plassen. Wanneer de toepassing van grond of baggerspecie past binnen deze ontwikkeling kan dat worden meegenomen in de motivering dat er sprake is van een nuttige en functionele toepassing. Als

deze documenten niets zeggen over het verondiepen of herinrichten van de diepe plas dan moet de melder op een andere wijze aantonen dat de toepassing functioneel en nuttig is. Om te beoordelen of voldaan wordt aan de zorgplicht is het nodig om:

- aan de hand van de melding en het inrichtingsplan te beoordelen of wordt voldaan aan de randvoorwaarden zoals opgenomen in de Handreiking, en
- te toetsen aan het gebiedsspecifieke kader (lokale maximale waarden) dat voor de diepe plas is vastgelegd in een besluit als bedoeld in artikel 45 van het Besluit bodemkwaliteit (nota bodembeheer) of, indien geen gebiedsspecifiek beleid is vastgesteld,
- te toetsen aan de (aanvullende) generieke kaders zoals opgenomen in de Handreiking.

2.7 Provinciaal Milieubeleidsplan en Ontgrondingsverondering provincie Utrecht

Toekomstige ontgrondingen voor delfstoffenwinning moeten multifunctioneel zijn en een duidelijke meerwaarde opleveren voor de ruimtelijke kwaliteit van de ontgrondingslocatie en de omgeving. Hierbij is een goede afweging van alle betrokken belangen essentieel. Indien een ontgroning na afronding van de delfstofwinning verondiept wordt, moet vooraf in goed overleg met de verschillende partijen tot overeenstemming worden gekomen van een haalbare verondieping. Hiervoor heeft de provincie de Ontgrondingsverordening (2012) opgesteld. Winningslocaties van ondiepe delfstofwinning zijn van tijdelijke aard. Na afronding van de ontgroning kan het gebied gebruikt worden voor natuurontwikkeling, recreatie of waterberging.

Voor sommige ontwikkelingen zal de ontstane plas verondiept worden door het toepassen van grond en/of baggerspecie. Deze toepassing valt onder het besluit bodemkwaliteit en de circulaire herinrichting van diepe plassen. De waterbeheerders zijn bevoegd gezag. Indien de afronding van de ontgroning bestaat uit het verondiepen van de winput, vindt de provincie het belangrijk dat de betrokken partijen tot overeenstemming komen over de verondieping voordat met de ontgroning wordt gestart.

2.8 Kaderrichtlijn water

De Europese Kaderrichtlijn water (KRW) moet ervoor zorgen dat de kwaliteit van grond- en oppervlaktewater in Europa op orde is. De gewenste verbetering van de waterkwaliteit dient onder andere gestalte te krijgen door middel van het aanpakken van lozingen, het bevorderen van duurzaam watergebruik en het verminderen van grondwaterverontreinigingen.

2.9 Beleidslijn grote rivieren

De Beleidslijn grote rivieren (BGR) vormt de basis voor het door Rijkswaterstaat te voeren kwantitatieve rivierbeheer. De doelstelling van deze beleidslijn is de beschikbare afvoer- en bergingscapaciteit van het rivierbed te behouden en ontwikkelingen tegen te gaan die de mogelijkheid tot rivierverruiming door verbreding en verlaging nu en in de toekomst feitelijk onmogelijk maken. Het uitgangspunt van de BGR is het waarborgen van een veilige afvoer en berging van rivierwater, onder normale en onder maatgevende hoogwaterstanden, en het bieden van voldoende ontwikkelingsmogelijkheden voor overheden om te zorgen voor een goede ruimtelijke ordening. De toepassing van de beleidslijn waarborgt de veiligheid in het achterland; de ruimte die de rivier nodig heeft bij een maatgevende hoogwatersituatie (waterstand bij maatgevende, extreme omstandigheden) blijft hiermee behouden.

De beleidslijn vormt een toetsingskader om te beoordelen of activiteiten dan wel ingrepen kunnen plaatsvinden in het rivierbed en, zo ja, onder welke voorwaarden. Voor nieuwe of uitbreiding van bestaande activiteiten in het rivierbed is een vergunning in het kader van Waterwet nodig.

2.10 Beheer- en ontwikkelplan voor de Rijkswateren, Stroomgebiedbeheerplan Rijn-Delta

Het BPRW is het plan voor het beheer van de Rijkswateren voor de periode 2016-2021 en vormt een uitwerking van de KRW en de Natura-2000 voor de Nederlandse Rijkswateren. In het BPRW zijn de waterkwaliteitsdoelstellingen voor de waterlichamen Nederrijn-Lek en het Amsterdam-Rijnkanaal beschreven. Het Stroomgebied beheerplan Rijn-Delta is een van de bijlagen van het Nationaal Waterplan 2016-2021 en bevat een nadere uitwerking van waterlichamen en maatregelen voor het stroomgebied van de Rijn.

2.11 Keur Stichtse Rijnlanden

In de keur zijn verboden en verplichtingen ten aanzien van activiteiten in grond- en oppervlaktewater en activiteiten in, op of bij waterkeringen (kernzones van dijken en de daarnaast gelegen (buiten)beschermingszones) beschreven. De regelgeving is bedoeld om watergangen, wateren, onderhoudspaden, kaden en dijken te beschermen tegen beschadiging. In de keur is opgenomen dat voor werkzaamheden nabij de dijk en voor werkzaamheden met effecten op het watersysteem ontheffing van de keur dient te worden aangevraagd bij het waterschap de Stichtse Rijnlanden.

3 Landschap

3.1 Besluit bodemkwaliteit

De kwaliteit van waterbodem dient na de realisatie geschikt te zijn voor (passen bij) het nieuwe gebruik vanuit de Wet ruimtelijke ordening. Daarin is, afhankelijk van het gebruik van waterbodem, een kwaliteitsniveau voor waterbodem vastgesteld waarbij gebruik wordt gemaakt van de Waterwet. Indien er weliswaar geen sprake is van een ernstige waterbodemverontreiniging, maar er wordt toch niet wordt voldaan aan waterbodemkwaliteit voor het voorgenomen gebruik (functie), kan het bevoegd gezag voor de Wet ruimtelijke ordening eisen dat de waterbodem alsnog geschikt wordt gemaakt. Naar verwachting is dit binnen het project niet aan de orde. Voor de onderbouwing van de waterbodemkwaliteit ten behoeve van bestemmingswijziging(en), wordt gebruikt gemaakt van de beschikbare kwaliteitsgegevens uit 2006.

3.2 Bestemmingsplan buitengebied Wijk bij Duurstede 2015

De Bosscherwaarden is aangewezen als overwegend agrarisch gebied met een natuur- en landschapswaarde als dubbelbestemming, wat betekent dat deze gronden mede bestemd zijn voor het behoud, herstel en de ontwikkeling van natuurwaarden, landschappelijke karakteristieken en waardevolle landschapselementen. De bestemming cultuur en ontspanning is opgenomen voor de voormalige steenfabriek en rondom de woningen is de bestemming wonen opgenomen. De wegen hebben de bestemming verkeer en de grote waterplassen de bestemming water. De aangewezen natuurgebieden in de Bosscherwaarden hebben de bestemming natuur. De hele Bosscherwaarden heeft daarnaast als dubbelbestemming een waterstaatkundige functie, dit betekent dat de gronden, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd zijn voor de afvoer van hoog rivierwater.

3.3 Omgevingsvisie Kromme Rijn Gebied

De Omgevingsvisie heeft betrekking op het gemeenschappelijke buitengebied van de gemeenten Bunnik, Houten en Wijk bij Duurstede. Zij geeft aan in welke richting de drie gemeenten het gebied zich willen zien ontwikkelen. De gemeenten zetten in op duurzaamheid, innovatie, landbouw en recreatie en nodigen de samenleving uit om initiatieven in te dienen die helpen om de visie in te vullen. Op de kwaliteitenlijst van de Lekdijk en de uiterwaarden staan onder andere: de dijk zelf en de onregelmatige bochtigheid ervan, het beeld van uiterwaard en rivier, de beplanting rond de plassen in de Bosscherwaarden, natuurwaarden als gevolg van wisselende waterstanden, variatie, extensief beheer en aaneengeslotenheid van het rivierengebied en de restanten van de steenbakindustrie. De gemeenten willen in de uiterwaarden een combinatie van recreatie en natuur realiseren. Voorbij nabij het centrum van Wijk bij Duurstede moeten meer recreatiemogelijkheden komen.

3.4 Nota Belvédère

In de Nota Belvédère is de strategie opgenomen waarin de cultuurhistorie uitgangspunt is voor ruimtelijke planvorming. De nota heeft 2 doelen, namelijk het verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving en behoud van het cultureel erfgoed.

3.5 Agenda voor een vitaal platteland en de Provinciale Agenda vitaal platteland

In de Agenda voor een vitaal platteland is opgenomen dat de overheid een generieke verantwoordelijkheid heeft ervoor te zorgen dat de kwaliteit van het landschap meegroeit met veranderingen. Ontwikkelingen in het landelijk gebied dienen zodanig begeleid te worden dat kwaliteit ontstaat, gebaseerd op een goed evenwicht tussen ecologische, economische en esthetische aspecten van het landschap. Het rijk vraagt provincies en gemeenten bij de inrichting en beheer condities te scheppen om ontwikkelingen gepaard te laten gaan met toename van landschappelijke kwaliteit en daarbij de onderstaande kernkwaliteiten te betrekken en nader uit te werken:

- de natuurlijke kwaliteit, waaronder kenmerken met betrekking tot bodem, water, reliëf, aardkunde, flora en fauna;
- de culturele kwaliteit, waaronder kenmerken met betrekking tot cultuurhistorie, culturele vernieuwing en architectonische vormgeving;
- de gebruikskwaliteit, waaronder de (recreatieve) toegankelijkheid, bereikbaarheid, meervoudig ruimtegebruik;
- de belevingskwaliteit, waaronder begrepen ruimtelijke afwisseling, informatiewaarde, contrast met de stedelijke omgeving, groen karakter, rust, ruimte, stilte en donkerte.

Deze kernkwaliteiten moeten zich in een kenmerkende samenhang kunnen ontwikkelen in landschappen en landschappelijke eenheden.

3.6 Gebiedskatern rivierengebied Provincie Utrecht

Het gebiedskatern rivierengebied van de provincie Utrecht geeft aan dat voor de omgeving van de Bosscherwaarden de belangrijkste ambities zijn:

- het zichtbaar blijven van de Nederrijn/Lek vanaf de dijk als doorgaande stroomdraad. aaneengesloten oibossen zijn niet hier op hun plaats;
- een betere beleefbaarheid van kenmerkende elementen van de beheersing van de rivier zoals dijken, vergravingen en grootse civiele werken.

3.7 Verdrag van Malta, Wet op de archeologische monumentenzorg, cultuurhistorische atlas

In 1992 ondertekenden de ministers van de landen aangesloten bij de Raad van Europa een verdrag ter bescherming van het archeologisch erfgoed. Hierin werd onder andere vastgelegd dat (voor)onderzoek naar mogelijke archeologische overblijfselen bij nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen verplicht is. Eventueel aangetroffen vindplaatsen dienen hierbij zoveel mogelijk te worden geconserveerd.

De bescherming van het archeologisch erfgoed in de bodem wordt nagestreefd omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden.

Vooronderzoek maakt duidelijk welke archeologische waarden verstoord dreigen te worden. In het archeologiebeleid wordt duidelijk gemaakt dat in ruimtelijke plannen rekening moet worden gehouden met de archeologische waarden. Archeologische waarden moeten zo vroeg mogelijk in het planvormingsproces worden meegewogen.

Volgens de provincie gaat het ten behoeve van het voortbestaan van het Utrechts-Hollandse rivierenbeeld met haar historische karakter vooral om sturing te geven aan het behoud en de inpassing van

kleinschalige structuren en elementen die in de rivier, op de uiterwaarden en langs de dijken samen het cultuurhistorische beeld bepalen. De belangrijkste opgave is het inpassen van kleinschalige historische structuren en elementen (zoals de steenfabriek en zomerkaden, dwarskaden en restgeulen in de uiterwaarden) in de grootschalige natuurontwikkelingsprojecten en bij rivierbeveiligingsmaatregelen. Natuurontwikkelingsprojecten sluiten aan bij het natuurlijker maken van de rivier, waarbij combinaties gemaakt worden met de klei- en zandwinning.

3.8 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

In de structuurvisie Infrastructuur en Ruimte staat een efficiënt gebruik van de ondergrond centraal. In verband met de vele functies van de ondergrond zoals energievoorziening, winning van (oppervlakte)delfstoffen, archeologie, ondergrondse rijksinfrastructuur (tunnels en buisleidingen), de bescherming van de grondwaterkwaliteit en –kwantiteit en afstemming op activiteiten in de bovengrond, is efficiënt gebruik van de ondergrond van nationaal belang. De structuurvisie bevat geen specifieke bepalingen met betrekking tot de winning van (oppervlakte)delfstoffen.

4 Natuur

4.1 Vogel- en habitatrictlijn, Nationaal Natuurnetwerk (EHS), Provinciaal natuurbeleid 2.0, Wet Natuurbescherming (per 1/1/2017)

Natura2000 is een samenhangend netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie en vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van de biodiversiteit. Het netwerk omvat alle gebieden die zijn beschermd op grond van de Vogel- en Habitatrictlijn en de Ramsar Conventie.

De Bosscherwaarden zijn niet aangewezen als speciale beschermingszone in het kader van Natura2000. Wel bevinden zich in de directe omgeving Natura2000 gebieden. Aangrenzend aan de Bosscherwaarden ligt het Vogelrichtlijngebied Neder-Rijn, dat is aangewezen als belangrijk broedgebied voor soorten van natte, ruige graslanden (Porseleinhoen, Kwartelkoning) en als belangrijk rustgebied voor Kleine zwaan, Kolgans, Meerkoet en Kievit. Voor de Kievit is het Natura2000 gebied één van de belangrijkste pleisterplaatsen. Daarnaast is het gebied van enig belang voor soorten van bosrijke watergebieden met voldoende vis (IJsvogel) en Fuut, Aalscholver, Grauwe gans, Brandgans, Smient, Krakeend, Pijlstaart, Slobeend, Tafeleend, Kuifeend, Nonnetje, Grutto en Wulp.

Ook liggen nabij de Bosscherwaarden twee gebieden die zijn aangewezen als Habitatrictlijngebied; de Amerongse Bovenpolder (op een afstand van ca 8 km) en Kolland (afstand ca 8 km) en Overlangbroek (afstand ca. 4 km). Het eerste gebied is aangewezen als SBZ vanwege de soortenrijke Glanshaverhooilanden, het tweede vanwege de grote rijkdom aan paddenstoelen en epifytische mossen en korstmossen in de Essenhakhoutbosjes.

In Nederland zijn de Vogel- en Habitatrictlijnen geïmplementeerd in de Wet Natuurbescherming. In de planvorming dient rekening te worden gehouden met algemene, streng beschermde en overige dieren en planten in het gebied.

Het Nationaal Natuurnetwerk (voorheen: ecologische hoofdstructuur EHS) is een netwerk van grote en kleine natuurgebieden waarin de natuur (plant en dier) voorrang heeft en beschermd wordt. Daarmee wordt voorkomen dat natuurgebieden geïsoleerd komen te liggen en dieren en planten uitsterven en dat de natuurgebieden zo hun waarde verliezen. De ontwikkeling van (nieuwe) intensieve functies wordt in beginsel uitgesloten.

Het Nationaal Natuurnetwerk (NNN) streeft naar een samenhangend stelsel van grote en kleine natuurgebieden. Het NNN bestaat uit bestaande en nieuwe natuurgebieden die verbonden worden door ecologische verbindingzones. De verantwoordelijkheid voor uitvoering in de Bosscherwaarden ligt bij de Provincie Utrecht. De Bosscherwaarden waren tot 2013 binnen de EHS van de provincie Utrecht begrensd als nieuwe natuur. In 2011 is in het kader van het Akkoord van Utrecht besloten om de Bosscherwaarden voor het grootste deel uit de EHS te halen en te vervangen door de zogenaamde "groene contour". Deze afspraken zijn in 2013 verwerkt en vastgelegd in de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie. Voor gebieden binnen en aangrenzend aan de "groene contour" geldt dat provincie hier de vrijwillige realisatie van nieuwe natuur stimuleert via onder andere het instrument rood-voor-groen. Op de "groene contour" is het 'nee, tenzij'- regime niet van toepassing. In deze gebieden geldt als enige aanvullende beperking op het algemene beleid voor het landelijk gebied dat zal worden voorkomen dat onomkeerbare ingrepen en processen, zoals grootschalige verstedelijking, het realiseren van natuur in deze gebieden onmogelijk wordt gemaakt. Zodra in deze gebieden nieuwe natuur is gerealiseerd wordt deze opgenomen in de EHS (zie ook onder Akkoord van Utrecht).

4.2 Akkoord van Utrecht

Akkoord gesloten op 9 juni 2011 tussen de provincie Utrecht, Natuurmonumenten, Het Utrechts Landschap, Staatsbosbeheer, LTO Noord, de Agrarische Natuurverenigingen, Landschap Erfgoed Utrecht, de Gebiedscommissies, Natuur en Milieufederatie Utrecht en het Utrechts Particulier Grondbezit waarin deze partijen afspraken hebben gemaakt over de herijking van de EHS. Hierin is de ambitie opgenomen om tot 2021 circa 1500 hectare nieuwe natuur, als onderdeel van de EHS te realiseren. Ook worden gebieden nog te realiseren nieuwe natuur ter grootte van circa 4500 ha uit de EHS gehaald. Van deze gebieden wordt circa 3000 ha in een nieuwe zogenoemde groene contour gelegd, waar op vrijwillige basis nieuwe natuur kan worden ontwikkeld. Deze nieuwe natuur wordt na realisatie toegevoegd aan de EHS. In het Akkoord van Utrecht is tevens afgesproken dat de partijen er zorg voor dragen dat ongewenste externe werking van NB-wetgebieden, buiten Natura2000, wordt voorkomen.

4.3 Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013-2028

Bijna alle uiterwaarden in Utrecht liggen binnen de Groene Contour of het Nationaal Natuur Netwerk en hebben de aanduiding landelijk gebied gelegen. In de Provinciale Ruimtelijke Structuurvisie 2013-2028 worden geen uitspraken gedaan over zandwinning/baggerberging.

4.4 Wet Natuurbescherming

Vanaf 1 januari 2017 is de Wet Natuurbescherming van kracht. De wet vervangt drie wetten: de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en faunawet. Hiermee zijn provincies verantwoordelijk geworden voor omvangrijke en belangrijke onderdelen van de natuurbescherming en het natuurbeheer. De wet voorziet in vereenvoudigde regels ter bescherming van de natuur, in decentralisatie van bevoegdheden naar provincies en in een goede aansluiting op het omgevingsrecht. De provincies hebben de regie over het natuurbeleid in de regio en zorgen voor vergunningen en ontheffingen. De rijksoverheid is in de Wet Natuurbescherming nog wel verantwoordelijk voor ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen gemoeid zijn, zoals bijvoorbeeld in het IJsselmeer.

In de Wet Natuurbescherming is een aantal kleine veranderingen in de bescherming van specifieke soorten; sommige soorten worden beter beschermd, andere soorten komen in een lager beschermingsregiem. Het natuur/landschapsbeleid ten opzichte van ondernemen in het landschap is op kleine punten vereenvoudigd. Ondernemen wordt nadrukkelijk in de wet genoemd als belangrijke partner van landschap en natuur.

Naar aanleiding van de Wet Natuurbescherming heeft provincie Utrecht de Natuurvisie en het Beleidskader Wet natuurbescherming vastgesteld. De provincie gaat 'natuurinclusief vergunnen'. Dat wil zeggen dat al bij de voorbereiding van de aanvraag wordt aangegeven hoe de Wet natuurbescherming toegepast moet worden. Zo krijgt de natuur een plek in bouwplannen of andere ruimtelijke maatregelen.

5 Leefbaarheid

5.1 Nota mobiliteit

De Nota mobiliteit is het nationale verkeer- en vervoerplan voor de periode tot 2020. Het beleid is erop gericht de milieubelasting door verkeer te beperken, door een transitie naar meer duurzame vormen van vervoer om de emissies terug te dringen.

5.2 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

Met de inwerkingtreding van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht zijn verschillende vergunningen die op een of andere manier van invloed zijn op de fysieke leefomgeving geïntegreerd in één vergunning, de omgevingsvergunning. De Wabo vervangt delen van o.a. de volgende wetten: Wet ruimtelijke ordening, Woningwet, Wet milieubeheer, Mijnbouwwet en Monumentenwet. De Wabo schrijft daarnaast voor dat bedrijven over een omgevingsvergunning moeten beschikken voor activiteiten als het storten van afvalstoffen en voor zandwinning. Daarin moeten voorschriften staan die het milieu 'de grootst mogelijke bescherming bieden'.

5.3 Wet milieubeheer, Wet geluidhinder, Provinciaal milieubeleidsplan

De Wet milieubeheer legt in grote lijnen vast welke wettelijke instrumenten er zijn om het milieu te beschermen en welke uitgangspunten daarvoor gelden. In het hoofdstuk afvalstoffen van de Wet milieubeheer is vastgelegd hoe afvalstoffen bij voorkeur verwerkt moeten worden. Hiervoor geldt de Ladder van Lansink als uitgangspunt: preventie – nuttig toepassen – verbranden – storten. De Wet milieubeheer schrijft daarnaast voor dat bedrijven over een milieuvergunning moeten beschikken voor activiteiten als het storten van afvalstoffen en voor zandwinning. Daarin moeten voorschriften staan die het milieu 'de grootst mogelijke bescherming bieden'. Het provinciaal milieubeleid is gericht op het verbeteren van de luchtkwaliteit, het verminderen van geur- en geluidhinder en het tegengaan van overbodig of hinderlijk licht. Bovendien wil zij de risico's op calamiteiten met gevaarlijke stoffen reduceren.

5.4 Geluid

Het beleid is erop gericht de geluidhinder, door verkeer en tijdens de uitvoering, te beperken. De optredende geluidseffecten dienen getoetst te worden aan de vigerende normen. Ontwikkelingen en activiteiten moeten binnen de in de Wet geluidhinder gestelde geluidsnormen blijven. Bij overschrijding van de normen zijn mitigerende maatregelen noodzakelijk.

De gemeente Wijk bij Duurstede heeft op 17 januari 2012 de Geluidnota 2012 - 2016 vastgesteld. De nota gaat uit van kwaliteitsprofielen per gebiedstype. Voor de uiterwaarden geldt voor bedrijven een ambitiekwaliteit van $L_{Ar,LT} = 45 \text{ dB(A)}$ etmaalwaarde, een basiskwaliteit van $L_{Ar,LT} = 45 \text{ dB(A)}$ etmaalwaarde en een wettelijk niveau van $L_{Ar,LT} = 50 \text{ dB(A)}$ etmaalwaarde. In de nota wordt geen aandacht besteed aan tijdelijke inrichtingen zoals het project Bosscherwaarden.

5.5 Lucht

Het wettelijke stelsel voor luchtkwaliteitseisen is gegeven in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer. Dit wettelijk stelsel is van kracht sinds november 2007 en wordt ook wel de 'Wet luchtkwaliteit' genoemd (verder: Wlk). In algemene zin kan worden gesteld dat de Wlk bestaat uit in Europees verband vastgestelde normen van maximumconcentraties voor een aantal componenten. Hierbij gaat het om componenten als zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x als NO₂), fijn stof (PM₁₀ en PM_{2,5}), koolmonoxide (CO), lood, benzeen, ozon, arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen.

In Nederland kunnen twee van de componenten problemen opleveren met betrekking tot overschrijding van de grenswaarden. Het betreft hierbij NO₂ en PM₁₀. NO₂ wordt voornamelijk beïnvloed door het wagenpark (verkeersbewegingen). PM₁₀ wordt beïnvloed door grote industriële bronnen (met name uit het buitenland), diffuse bronnen zoals het totale wagenpark, natuurlijke bronnen en in mindere mate door lokale bronnen. Overschrijdingen van de grenswaarden van de overige componenten uit de Wlk worden niet of nauwelijks verwacht.

Naast de 'Wet luchtkwaliteit' is ook de Regeling 'beoordeling luchtkwaliteit 2007' van kracht (verder Rbl 2007). In de Rbl zijn onder meer regels vastgelegd over de manier waarop luchtkwaliteitsonderzoeken dienen te worden uitgevoerd.